: 1

שימה מקובצת

ל) ומאי זבחים. דקאמר שאין , המנחה דומה לזבחים רוב זבחים דעלמא קאמר ולא כי האי. הרגמ״ה: 3) מנחה. לשם
מנחה: ג) לשם זבח מנחה לשם
מנחה וזאת תורת עיין תוסי ד״ה
מנחה חואת תורת עיין א"מ:
ד] עיין בהשמטות שבסוף
המסכת: ס] לכולן קבלה אחת לכולן וזריקה אחת לכולן: ו) חטאת חלב. עיין זבחים דף ט ע״ב ושם בתוס׳ דף ה ע״א: ו) ותרצה. דרחמנא אמר וזאת: ס] לרבנן. אמר רבא חטאת:ט] פסולה. דהני עולות נינהו. ודמי לשותט חטאת לשם עולה דפסול ל"א דהוי עולות בהדייהו פיי נזיר ומצורע מביאין עולות עם החטאת ואיכא למגזר אי מכשרינן חטאת חלב לשם חטאת נזיו מצורע אתו להכשיר נמי חטאת לשם עולה ולשוו שני לא נהירא אם חשב לאוכלה חוץ לזמנה . וחוץ למקומה. הרגמ״ה: יכ] דמחשבה דלא מינכרא היא ינן דמתשבה דלא מינברא היא
וחיפסל. במנוא קא מחשב
ורומישכה במנוא לא פסלה:
ינ) אחת לכולן קבלה אחת
לכולן ודיקה אחת לכולן:
יון ששם בלולה בעלמא יה הכי
שלש שלמים נולים שלמים
בעלמא: מון תנא מפני
שמעשה: מון דלא מינכרא.
שמעשה: מון דלא מינכרא.
שמעשה: מון דלא מינכרא. הוא שיהיו כן: יו] המנחה. הא לא מינכרא: ימן אינו כן. כיון דאמרי׳ מחשבה דלא מינכרא שהוא שקר לא חמירא . ממחשבה דמינכרא מאי אבל בזבחים אינו כן דמשמע: ימ) דעלו. דמחשבה: כ) היא יע) דעלו. דמחשבה: 3 היא ה"ק אבל בזבחים אינו כן דהחם ה"ק אבל בלבחים אינו כן דהחם שלה על על על השמחם עלה אבל במה אביג דמהשבה דלא מינכרא שהיא שקר היא דהא והר"א: כל) תורת. אמר רבא והיה אבומהן: ככן כשרה. דלא היינו במהן: ככן כשרה. דלא היינו במהום: במונו במו עקר מיניה שם חטאת ולא עלתה: כג) עולות נינהו. דאיכא עולות בהדייהו ואיכא למיחש שלא יאמרו (לשם) עולות נינהו שלא יאמרו (לשם) עולות נינהו

א) דאין באין עיקר על חטא
אלא להכשיר ולא חשיבי
כחטאת ואית דמפרשי:

לו הוא. דתינח חטאת:
לכן מרחשת. דאמר הכי הריני דמעשיה מוכיחין: כו) קאמרינן דאע"פ: **כח**) למימר. דתיפסי דמחשבה דלא: לטן טעמא אומר עלו הא ודאי מחשב אומר עלו הא וראי מחשב בילה עלו הא וראי מחשב בילה לשם ד"א בלול: בילה לשם ד"א בלול: שוחט: (6) קאמר. עולה זו שאני עבודה: (נ) פסלא. ולא הגלויה: (נ) פסלא. ולא הגלויה: זרו מבע"א לו" ופטלה. בגון מנחה לשם משוח קושיא: (ב) מפרש שעם: משוח קושיא: (ב) מפרש שעם: מור אושעיא ב). (ל) א מוורבה ילונו ומהרש שעם: (ו) לא מינכרא. גליון ומפרש השר מקוצי דכל מינכרא דכולא שמעתתא ר"ל ההכשר מינכרא וה"ק לא מינכרא ההכשר אלא . מינכרא הפסול והיה לנו לפוסלו משום דלא לימרו מותר לשנות משום דלא לימרו מותר לשנות בקדשים אי לאו זאת תורת והא דקאמר במתניתין שאין המנחות אנ"פ קאמר לפי שימה זו ע"כ: (1) אנ"ג דבריש פ" דם חטאת תנא ליה בסתם משנה גבי דם חטאת שניתו על הבנד טעון בירונים בייוניו מודי באת בל-ב כיבוס דרשינן תורה אחת לכל החטאות משמע דליכא מאן דפליג: גליון. והר״ר יוסף בכוו שור אומר דגרסינז בכל הספרים לרבנן אמר רבא חטאת כו׳ וה״פ לרבנן דלית להו זאת

ושמא לפיכך שינה לשונו של רבה דהוה משמע אם היה אומר כאן בשינוי קודש דשינוי קודש כשר אפי׳ במנחה לשם זבח ועוד יש לומר דדייה לישנא דברייתה דמשמע ליה המנה שלה לשמה פסולה בשינוי קודש ולקמן דקאמר כולהו כרבה לא אמרי ולא מפרש לה] טעמא זה פי ניחא לו למימר

טעם השוה לכל האמוראים: אע"ג רמחשבה דלא מינכרא היא ותיפסל. הרבה יש לחתוה למה שינה לשונו מלישנא דלעיל בריש שמעתא דמה שקורא לעיל מינכרא קורא הכא ליו לא מינכרא וחד פירושא לתרוייהו דמינכרא היינו שניכר שמחשבתו שקר ולא מינכרא דהכא היינו דאין ניכר שיהא כמו שהוא מחשב אלא אדרבה ניכר שאינו כמו שהוא מחשב ושמא שינה הלשון לפי שהוא כמו נתינת טעם דתיפסל לפיכך ניחא ליה למינקט הכא ולעיל על פסול לשון לא מינכרא ובסוף שמעתא דקאמר כולהו כרבה לא אחרי אדרבה מחשבה דמינכרא פסל רחמנא משום דקאי ארבה נקט לשון מינכרא על פסול: לר"ש ה"ג. משמע דרבנן לא דרשי זאת תורת החטחת אע"ג לין דבפ׳ דם חטחת (זבחים ד' לב.) גבי דם חטאת שניתו על הבגד טעון כיבוס דרשינן תורה אחת לכל החטאות וליכא מאן דפליג במידי דכתיבא בחטאת גופיה דרשי ליה לח] כ״ע כגון הני דפרק דם חטאת אבל שינוי קודש לא כתיב בחטאת ועוד דכיבום בגדים כתיב בההיא פרשתא דואת התורה וא"ת דבפ"ק דובחים (ד' ט:) אמר רב משמיה דמבוג חטאת ששחטה לשם חטאת נחשון כשירה דתורה אחת לכל החטאות ופריך רב משרשיה לרבה מברייתה דר"ש טעמה דמעשיה מוכיחין עליה הא אין מעשיה מוכיחין עליה לא לימא זאת תורת המנחה ומאי קושיא הא רבא הוא דמפרש הכא טעמא דר"ש מואת תורת ואומר ר"ת דהתם גרים רבה ורבה לטעמיה דמשני לעיל כאן בשינוי קודש כאן בשינוי בעלים ועוד י"ל דאפילו גרים התם רבא רוצה ליישב דברי רב ככולהו אמוראי דהכא ולפר"ת קשיא דנראה דרב משרשיא תלמידו של רבא היה ולא של רבה ועוד יש לומר שרולה רבא ליישב שם דברי רב משמיה דמבוג אפילו כרבנן דפליגי עליה דר"ש דלית להו ואת תורת ורב משרשיה כשהקשה לו מר"ש היה יכול להקשותו ממתני' אלא ניחה ליה למן להקשויי מברייתה דאפילו ר' שמעון דמכשר לאו מואת

תורת מכשר, וכן משמע שם פירוש הקונטרס: לשם חשאת דם לשם חשאת עבודת בוכבים כשירה. הך מילתא איתא בפ"ק דובחים (ג"ו שם) בשמעתא דמבוג ובלאו הרא דואת תורת מכשר חטאת לשם חטאת כדקאמר התם רבא 6 (לעיל) אחידך מילתא דושחט אותה לחטאת אמר רחמנא והרי חטא' לשם חטאת נשחטה אבל לשם עולה ודאי פסולה והוא הדין לשם חטאת נזיר ומצורע דכעולות דמו כיון דאין באין על חטא ואע"ג דר"ם הוא דאמר דחטאת מיר באה לפי שליער עלמו מן היין אין זה על חטא כיון 🗣 דאלער יין לא מייתי חטאת אלא דרך מירות ועוד דמשום חטא זוטרא כי האי לא מיקרי חטאת: באן בקומין מחבת דשם מרחשת גרסינן. ואית דגרסי כאן בקומץ מנחת מחבת לשם מרחשת ושניהם יש ליישב: מטאת

פסלה לגן לה ולא הגלויה: ולרכא להאי גיסא. דמחשבה הגלויה כל שכן דפסלה לדן: מנחה לשם זכח. מיבעיא לרבי אושעיא: שיקושיא דאביי.

תורת המנחה היה יכול למרץ כמו שתירץ רבה כאן בשינוי קודש כאן אע״פ שאין המנחות דומות לובחים דאע״ג דהקומץ מחבת לשם בשינוי בעלים בשינוי קודש כשר משום דתורה אחת לכל המנחות מרחשת מחשבה דלא מינכרא ביו שיהיה כן היא אלא ודאי ניכר שאינו

. ז' הגי' הכא משום דאיכא עולות ובס"י הגי׳ עולות נינהו, ז) וזבחים ט:ן, מ) רש"ק מ"ו, ע) נ"ל מחשבה דלא מינכר חיפסול.) שתר דהא שחיטה כו' שקר דהם שחיטה כיי הדיים.
 ב"יק, כ") ב"יק, ל", ללה. ב"יק,
 ב"יק מ", נ") ב"ל להכשר
 מו ש"ק מ"י, נ") ב"ל להכשר
 שלה ישיבי כאן
 המולח. וכ"ה בס"י. ב"ק, ס") ב"ל
 הא ודאי במנוחה מחשב דהא כיי
 הא ש"ך לדף ד", ס" דרוחא. ל"ק, ל) תיבת לעיל נמחק. ל"ק, ק) ל"ל דליער מן היין מייתי כו'. תורה אור השלם

 וְזֹאת תּוֹרַת הַמְּנְחָה הַקְּרַב אֹתָה בְּנֵי אֲהָרֹן לפְנֵי יְיָ אֶל פְּנֵי הַמִּוְבַּהַ: ויקרא ו ז הַמִּוְבַּהַ: במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יי קדש :דשים הוא: .. המקריב את דם השלמים

תְּהָיָה שוק הַיְּמִין לְמְנָהוֹ גֹּ יורְתֹא זֹ הּ 1. וְבְל מְנְחָה בְּלוּלְה בַּשְׁמֵן וְחֵבְהַ לְּכְל בְנִי אַחַרון תְתְּיָה אַישׁ בְאָחִיוּ: ויקרא זי מכאן שייך לעמוד הבא 1. וְאַת תוֹרֶת הַמְּנְתָה הַקְרב אתה בני אהרן לפני יי אל פני ַנְבּּוְבֶּנָה. 2. וִאָם לֹא תַשִּׁיג יָדוֹ לְשָׁתֵּי תרים או לשני בני יונה והביא אֶת קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשׂירִת האפה סלת לחטאת לא ישים

אֶל הַכּהַן וְהַבִּיא אֶת קרבָּנָה עָלֶיהָ עֲשִׂירִת הָאֵיפָה קמַח שערים לא יצק עליו שמן ולא יתן עליו לבנה כי מנחת הוא מנחת זכרון מַוְבֶּרֶת עָוֹן: במדבר ה טו 4. מִדּוּעַ לֹא אֲכַלְתֶם אֶת +. פוריע א אָפּלְּיָנֶם אָ הַחַשְּׁאת בְּמִקּוֹם הַקּדְשׁ כְּ לְרֶש קְדָשׁים הִוא וְאוֹתהּ נְרֵ לְכֶם לְשָׁאת אֶת עֲוֹן הָעָרוּ לְכַפֵּר עַלִיהֶם לִפְנִי יִי:

וְרָאָה וְהָנֵה פָּשָׂה הַנֹגַע בַּקִירֹת הַבְּיַת: ויקרא יד לט 6. וּבָא הַכֹּהַן וְרָאָה וְהִנּה הנגע בבית צרעת . פשה מְמָאָה הַבְּנֵע בַּבְּיַת טְמא מַמְאָרת הוא בָּבִּית טְמא הוא: ויקרא יד מד 7. וְנָפֶש כִּי תָחֲטָא וְשְׁמִעָה קול אָלָה וְהוּא עַר אוֹ רָאָה או יָדָע אָם לוא יַגִּיד וְנָשא עֲנונו:

הכי

הַחַטָּאת וְשְׁחַט אֹתָה לְחִטָּאת בְּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֵט אֶת הַעלָה: ויקרא ד לג

גליון הש"ם גמ' במנא קמחשב. ע"ל דף סג ע"ל תוספות ד"ה לו:

מוסף רש"י

חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם כשרה. ועלתה לו לשום חטאת עבודת כוכבים. רכותה נקט אנ"ג דלא דמיא לשאר חטאות שהן בכבשה או שעירה והיא

שימה מקובצת (המשך) בזבחים ושחט אותה אלא ודאי רבא כרבנן אמרה ורב אחא . פליג עלה ומפסיל אליבא דרבנן ודריש אותה לחטאת אותה חטאת. תו"ח: למן לכ"ע גווה חטאת. תו"ח: מקן לכ"ע גגון: לען לאקשויי מברייתא. דאי הוי מקשה ליה ממתניתין הוי מצי לתרץ רב כר"ש ס"ל דריש זאת תורת אבל רבנן לא ס"ל דרשה דואת תורת משום הכי מקשה מברייתא דאפ"י:

כן דהא מעשיה מוכיחים איכא למימר . דתיפסל דודאי סבירא לן מחשבה ומאי זבחים רוב זבחים רבא אמר ל"ק כאן הגלויה לכל שהוא מכזב כל שכן שהיא בקומץ מנחה יו לשום מנחה כאן בקומץ מנחה פסולה אפילו הכי עלו דכתיב זאת יו לשום זבח מנחה לשום מנחה יוזאת תורת מורת המנחה. יין הא לא מינכרא לא המנחה יורה אחת לכל המנחות מנחה דמי לההוא דלעיל וב:ן רבא ורב אשי לשום זבח וזאת תורת המנחה וזבח לא כתיב סבירא להו דמחשבה הגלויה לכל והא יו תנא מפני שמעשיה מוכיחין עליה שהוא מכזב כל שכן שפוסלת והכי מתרצי לקמן אדרבה מחשבה דמינכרא קאמר הכי קאמר אע"ג דמחשבה דלא מינכרא שהיה שקר פסל רחמנה שמה יהמרו היא ותיפסל וואת תורת המנחה תורה אחת מותר לשנות בקרבנות: ומאי אבל לכל המנחות ומאי אבל בזבחים אינו כז בובחים אינו כן. יחן דמשמע התם אע"ג דשחימה אחת לכולן יו וואת תורת דיו הוא דלא עלו משום דשחיטה אחת המנחה וזבח לא כתיב אלא מעתה יו חמאת לכולן הא כל שכן דדין הוא דעלו חלב ששחטה לשם חטאת דם לשום חטאת שן במחשבה דלא מינכר שהוא ישקר עבודת כוכבים לשום חמאת נזיר לשום היא ב]: דהא שחיטה אחם לכולו. חמאת מצורע תהא כשירה ותרצה יו דאמר ואיכא למימר דמעלה לשם חובה דהא ליכא למיגזר שמא יאמרו מותר לשנות רחמנא יוואת תורת החמאת ייתורה אחת לכל בזבחים אפילו הכי לא עלו דואת חטאות לר"ש יה"נ יולרבנן יו הא יואמר [רבא] תורת המנחה וזבח לא כתיב דליהוי חמאת חלב ששחמה לשם חמאת דם לשום משמע תורה אחת לכל המנחות חמאת עבודת כוכבים כשירה לשם חמאת ותורה אחת לכל הזבחים: ותרלה. נזיר [לשם חמאת] מצורע פסולה יו יידהני לשם חובה אלמה תנן בזבחים (דף ב.) עולות בהדייהו נינהו רב "אחא בריה דרבא חוץ מן הפסח ומן החטאת:ס (לרבנו. מתני ליה לכולהו "לפסולא ושחם אותה דלית להו זאת תורת): באן הא אמר רבא לחטאת לשם אותו חטאת רב אשי אמר ל"ק מעאת חלב כו' כשירה. בבן לוולא עקר מינה שם חטאת (ולא) מי עלתה כאן בקומץ ₪(מנחת) מחבת לשום מרחשת כאן בקומץ מנחת מחבת לשום מנחת לבעלים: עולות בגן בהדייהו ניהו. ואיכא למימר (שלא יאמרו) לשם מרחשת (מנחת) מחבת לשום מרחשת עולת נזיר שחט ונמנאת חטאת שלא י ∘במנא קא מחשב ומחשבה במנא לא פסלה לשמה כשירה להקריב. ל"א עולות נינהו מנחת מחבת לשום מנחת מרחשת 10 במנחה ואין באין על חטא אלא יילהכשיר דפסלה בה מחשבה קא מחשב והא תנא ולה חשיבי כחו כחטחת. ויש דמפרשים מפני שמעשיה מוכיחין עליה קאמר הכי עולות נינהו שטעונים נסכים כעולה קאמר אע"ג [©]דמחשבה יכן מינכר היא תיפסל ומאי אבל בזבחים אינו כן אע"ג מה שאין כן בשאר חטאות ולא עיקר הוא בד] תינח חטאת מצורע כדאמרי׳ בפרק שתי מדות (לקמן דף 2:) דשחימה אחת לכולן יו זריקה אחת לכולן דטעונה נסכים אבל חטאת נזיר לא קבלה אחת לכולן בוביחה דפסלה ביה טעונה נסכים: מתני להו כולהו מחשבה קא מחשב א"ל רב אחא בריה דרבא לפסולה. אפילו חטאת חלב ששחט לרב אשי חרבה משום בלולה אמאי אמר לשם חטאת דם פסולה מלהקריב: ר"ש א"ל לשום יו בילה בעלמא אי הכי ל"ק. דר' שמעון אדר"ש: גרסינן מחבת לשם מרחשתבה] : לשום שלמים נמי לשום שלמים בעלמא והא תנא כו'. ואפי׳ מנחת מחבת הכי השתא התם זבח גופה איקרי שלמים לשם מנחת מרחשת נמי תהא עולה דכתיב יהמקריב את דם השלמים הזורק את לשם חובה דהא מעשיה מוכיחיו: דם השלמים הכא מנחה גופה מי איקרי הכי קאמר. כלומר דהא בין מעשיה בלולה 1וכל מנחה בלולה בשמן כתיב מוכיחין גריעותה היה דמחשבה בלולה בשמן איקרי בלולה סתמא לא דמינכרא שהיא שקר פסל רחמנא שמא יאמרו מותר לשנות והכי איקרי כולהו כרבה לא אמרי דאדרבה מחשבה דמנכרא פסל רחמנא כרבא לא קאמרינן בין אע"פ שהמנחה אינה דומה לובחים דבמנחה אע"ג דמעשיה אמרי וזאת תורת לא משמע להו כרב מוכיחין ואיכא למימר בה] דמיפסלא אשי לא אמרי משום קושיא דרב אחא בריה במחשבה דלה מינכרה כמות שהוה דרבא מילתא דפשימא ליה לרבה להאי אומר היא אלא ודאי ניכר שאינו כך גיסא ולרבא להאי גיסא מיבעיא ליה לרב אפילו הכי כשירה היכא דלא אידכר הושעיא דבעי רב הושעיא ואמרי לה בעא שם מנחה ומאי אבל כו' כדפרשינן מיניה רב הושעיא מרבי אםי מנחה לשום זבח לעיל לטעמה דרבה: חרבה לשם

מה כלולה. דקתני וב:] דעלו: אמאי אמר ר"ש. כלומר מאי טעמא במן עלו סיהא ודאי מחשבה דהא ליכא הכא מנא: לשם בילה בעלמא. כיון דלא אידכר בהדיא מנחה חריבה לשם מנחה בלולה דברי רוח בעלמא נינהו כמ"ד הריני קומץ ל] לשם ד"א (בלול): אי הכי. בובחים דמודה ר"ש דלא עלו אמאי מודה כי שחיט עולה לשם שלמים תעלה לשם חובה דהכי קאמר לאן חובה זו אני שוחט לשם לעשות שלום בין קוני לביני: אדרבה מחשבה דמינכרא. שהוא מכוב פסל רחמנא שלא יאמרו מותר לשנות ולעבור על לב] עבודת קרבנו: ואת תורת לא משמע להו. דקשיא להו וואת תורת החטאת דלא אשכחן דאכשר ר' שמעון חטאת חלב לשם חטאת מיר: דרב אחא. חריבה לשם בלולה ואע"ג דשני ליה לא מיסתבר האי שנויא דבלולה סתם נמי היינו מנחה: לרבה להאי גיסא. דמחשבה שאינה גלויה

רבא דאמר כמאן אי כר"ש אפיי לשם חטאת נזיר ומצורע גמי כדקאמר לעיל ועוד דטעמא דר"ש דכתיב זאת תורת החטאת ורבא מייתי א) נראס דצ"ל ("א עוליס ענסו דאין נאין עקרן על סעא נזיר ומצורע גמי כדקאמר לעיל ועוד דטעמא דר"ש דכתיב זאת תורת החטאת ורבא מייתי

מה